

POMSZCZENIE (9) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w pomścić); teksty nie oznaczają é.

sg G pomszczeniå (5). ◇ D pomszczeniu (3). ◇ L pomszczeniu (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Odplacenie za wyrządzone krzywdy, odwzajemnienie krzywdy; *retributio PolAnt* (9) :

pomszczenie kogo, czego nad kim (1): mowili w Lewoczy ná feymie około pomfzczenia brátá nád Turkiem á wygnánia z Wálach *BielKron* 398.

Wyrażenia: »czas pomszczenia« (1): Hárpago gdy czås pomfzczenia vpátrzył/ połłał do Cyrułá lifty *BielKron* 112v.

»pomszczenie krwi« (1): A przetoż ná káždy dzień nawiedzam ciááá ich [*zamordowanych bliskich*]/ ábych był chćiwfzy ku pomfzczeniu krwi ich. *HistRzym* 53.

»pomszczenie krzywd« (3): Bo to iest ten bog/ ktory dał mnie moc pomffczenia/ krzywd moich *RejPs* 26v; Záiíte prawdziwa myśli fpániáłość/ więcey należy ná lekce ważeniu niż ná pomfzczeniu krzywd [*quam persequendis iniuriis consistit*] *ModrzBaz* 62, 104v.

Szereg: »pomszczenie abo odwetowanie« (1): Ale woyná ma być podnożoná dla pomfzczenia ábo odwetowánia krzywd [*ad vindicandas iniurias*]/ ktore ináčzey niemogá być nágrodzone. *ModrzBaz* 104v.

Wyrażenia przyimkowe: »bez pomszczenia« (1): A ták Hifzpani ciężkość y fzkodę w ludźiech thám popádli/ y odćiągnęli bez pomfzczenia. *BielKron* 448.

»ku pomszczeniu« (2): á przyoblokł fię zápalczywością iáko płałzczem. Iákoby ku pomfzczeniu/ á iżby rowno zá rowne nágrodził popędliwością nieprzyaćiołom fwym [*Sicut vir zelat retributiones, sicut zelat ut reddat iram hostibus suis*] *BibRadz Is* 59/18; którzy z zuchwálftwá á pijańftwá z vporu/ zábijáją/ dla fwyé iákiéy krzywdy/ którém práwem dóydz mogli: álbo iá Pánu Bogu poruczyć ku pomfzczeniu. *BiałKat* 56.

Synonimy cf POMSTA.

Cf [NIEPOMSZCZENIE], POMSTA, POMŚCIĆ, POMŚCIĆ SIĘ